

Elä omista lähtökohdistasi

Sen verran ovat pakkouskonnollisuus ja jäykät rituaalit sukupolvia ahdistaneet, että niistä vapautunut saattaa tuntea liiankin suurta helpotusta ja ajatella, että "jos joku Jumala on minusta kiinnostunut, niin ottakoon yhteyttä", ja mennä porskuttaa eteenpäin sen enempiä ajattelematta. Hyvässä uskossa syötetty pakkopulla kääntyy näin itseään vastaan ja siitä tulee materialismin edistäjä. Tällainen johtopäätös on tänä päivänä väistämätön. Kirkko on kauhistelevinaan materialismia mutta ajalehtii virran vietävänä.

Kun viime vuosisadan alussa Pekka Ervast hahmotteli yleisinhimillistä tulevaisuuden uskontoa ja sen tunnusmerkkejä, hän piti selvyytenä, että se kehottaa ihmistä olemaan oma itsensä, vikoineenkin, ja että se kysyy ihmiseltä vain: *Rakastatko, oletko ihminen?*

Korkeampi minämme – se kaikkeuden suuri voima, joka asuu sisimmässämme – ottaa kyllä yhteyttä ja ilmoittaa matkamme varrella itsestään monin tavoin, ja elämäin edetessä aina vain voimakkaammin jos emme heti kiinnitä siihen huomiota. Jos ajatukset liikkuvat vain ulkoisissa asioissa aineen tasolla, niin helposti jää huomaamatta tai ymmärtämättä, mikä on tuolaista yhteydenottoa.

* * *

On oikein elää elämäänsä tässä ja nyt ja edustaa aidosti sitä olemusta, jota sisin tahtoo ilmentää. Usein se riittää elämän tarkoituksen toteuttamiseksi ilman sen syvällisempää tietoisuutta totuuksista ja päämääristä, kunhan on vilpiton. Itselleen rehellinen sydän löytää luonnostaan oikeat tehtävät – elämäntehtävän tai jopa ikuisuustehtävän.

Herkät ja pohjimmiltaan pelokkaat ihmiset, jotka ovat ympäristön ohjailtavissa, ilmeisesti kokevat turvallisuutta uskoessaan tarvitsevansa sitä, mitä massamuoti – aineellinen tai henkinen – kulloinkin vaatii, ja pitävät ajatuksensa siinä kiinni. Sellainen sitoo. Aidosti omana itsenä elämisestä kirjoittaa Ralph Waldo Emerson: *"Ikkunan alla kasvavat ruusut eivät ota lukuun aikaisempia tai parempia ruusuja; ne ovat mitä ovat, ovat olemassa nyt Jumalan kanssa. Ne eivät tiedä mitään ajasta. On vain olemassa ruusu; se on täydellinen jokaisena olemassaolonsa tuokiona."*

* * *

Tänä päivänä aina enenevässä määrin on niitä, jotka sumeilematta käyttävät hyödyksi toisten henkisiä ja fyysisiä tarpeita. Meitä yritetään johdatella turhille teille ujuttamalla alitajuntaamme vähä vähältä todellisuutta vääristäviä mielikuvia. Näin meiltä jää huomaamatta pakko-henkisyys, pakkokulutus ja jopa pakkotyö.

Voisi olla ideaa siinä luontofilosofi Henri Thoreau'n ajatuksessa, että toimeentulon hankkiminen olisi harrastus ja työ jotain aivan muuta. Vähän samaan tapaan kuin suuri suomalainen humoristi ja elämänfilosofi Spede Pasanen selvitti toimittajalle, joka kysyi mikä Spedelle on työtä ja mikä vapaa-aikaa, että hän on aina lomalla ja siinä sivussa tekee kaikenlaista mukavaa: elokuvia, sketsejä ja keksintöjä.

Lomamieltä siis kaikille!

Heikki Juutilainen

ULTRA 7-8/2004